

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218204247
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4218204247.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovanému: G. X., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX, v konaní zastúpená spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Roman Blažek, s.r.o., so sídlom Pohraničná 4, Komárno, IČO: 36 721 123, o určenie neúčinnosti právneho úkonu

rozhodol:

Súd určuje, že Darovacia zmluva V-3792/2015 zo 14.10.2015, ktorou G. X., nar. XX.XX.XXXX previedla do vlastníctva žalovanej nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva číslo XXX pre k.ú. G. ako parcela registra „C“ číslo parcely XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a rodinný dom so súpisným číslom XXX postavený na parcele registra „C“ číslo parcely XXX je voči žalobcovi právne neúčinná.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 100 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 13.9.2018, v znení spresnenia z 10.6.2019, sa žalobca domáhal určenia, že darovacia zmluva Q.-XXXX/XXXX zo XX.XX.XXXX, ktorou G. X., nar. XX.XX.XXXX previedla do vlastníctva žalovanej nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva číslo XXX pre k.ú. G. ako parcela registra „C“ číslo parcely XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a rodinný dom so súpisným číslom XXX postavený na parcele registra „C“ číslo parcely XXX je voči žalobcovi právne neúčinná. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že má voči matke žalovanej pohľadávku zo Zmluvy o medziúvere č. 2883249502 a stavebnom - spotrebiteľskom úvere č. 2883249801 zo dňa 13.7.2011, ktorú matka žalovanej uznala a dňa XX.X.XXXX uzavrela so žalobcom dohodu o zaplatení dlhu v splátkach, ktorá však nebola zo strany dlžníčky dodržiavaná. Dlžníčka darovacou zmluvou, ktorej vklad bol povolený XX.XX.XXXX, previedla nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve do vlastníctva svojej dcéry - žalovanej. Pohľadávka voči dlžníčke je vymáhaná v konaní Okresného súdu Komárno sp.zn. 7Csp/65/2017.

Žalobca za dôkaz označil Zmluvu o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.7.2011, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 12.12.2014, Dohodu o zaplatení dlhu z 29.9.2015, uznanie dlhu z 20.10.2015, výpis z LV č. XXX pre k.ú. G..

2. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že nárok žalobcu neuznáva, nakoľko jej nebol známy úmysel darkyne, svojej matky ukrátiť žalobcu.

3. Žalobca v replike doručenej súdu 28.2.2019 uviedol, že z dôvodu, že právny úkon - darovacia zmluva - bol urobený s osobou blízkou, ako veriteľ dlžníka nemusí preukazovať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, ktorý sa predpokladá. Je teda na osobe dlžníkovi blízkej, ktorým je žalovaná, aby preukázala domnienku, že úmysel dlžníka ukrátiť žalobcu mu nebol známy.

4. Žalovaná v duplike z 15.3.2019 navrhla výsluch svojej matky a jej druha G. T. ako svedkov, a to na okolnosti, či úmysel jej matky ukrátiť žalobcu jej (žalovanej) bol alebo nebol známy, a či aj pri náležitej starostlivosti úmysel matky mohla alebo nemohla poznať. Súčasne uviedla, že ich prítomnosť na pojednávaní zabezpečí.

5. Súd otvoril vo veci pojednávanie dňa 11.6.2019, na ktorom žalobca zotrval na nároku uplatnenom žalobou. Zdôraznil, že s dlžníčkou bola v septembri 2015 uzavretá dohoda o uznaní dlhu a jeho splácaní, pričom v tom čase dlžníčka previedla darovacou zmluvou nehnuteľnosť na žalovanú dcéru ako obdarovanú. Medzi dlžníčkou a žalobcom dňa 26.4.2016 prebehol telefonický rozhovor, z ktorého je zrejmé, že dcéra dlžníčky mala vedomosť o dlhu svojej matky, keďže v rozhovore sa spomína čerpanie úveru dcérou dlžníčky, so založením predmetnej nehnuteľnosti. V konaní o vymáhaní pohľadávky z úverového vzťahu matky žalovanej bol uzavretý na tunajšom súde zmier medzi žalobcom a matkou žalovanej ako aj ručiteľom, ktorým sa dlžníčka s ručiteľkou zaviazali plniť záväzok v splátkach, po 250 eur mesačne, ktoré zatiaľ aj plnia. Žalobca však nemá záruku, že matka žalovanej ako dlžníčka neprestane plniť záväzok, k plneniu ktorého sa zaviazala v zmierni.

Právny zástupca žalovanej v rámci procesnej obrany žalovanej uviedol, že spomínanú darovaciu zmluvu robil on. Nehnuteľnosť nebolo zaťažaná, a preto žalovaná nemala odkiaľ vedieť o pôžičke svojej matky. Ďalej uviedol, že v ostatnom sa pripája k svojim písomným vyjadreniam a založil do spisu výpis z LV č. XXX pre k.ú. G. z XX.X.XXXX.

6. Súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP uviedol, že medzi stranami nie je sporné, že žalovaná je dcérou dlžníčky žalobcu, ktorú dlžníčka žalobcu obdarovala a nie je sporné, že dlžníčka žalobcu má voči žalobcovi vymáhateľnú pohľadávku. Súd nemá preukázanú zákonom predpokladanú starostlivosť žalovanej ako obdarovanej, teda nemá preukázané vynaloženie aktivity žalovanej ako osoby blízkej dlžníkovi žalobcu, aby v čase uzavretia predmetnej darovacej zmluvy spoznala úmysel dlžníka žalobcu ako darcu ukrátiť veriteľa. Súčasne súd uviedol, že vykoná dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu, keďže žalovaná nedostatočne odôvodnila svoj návrh na vykonanie dôkazu výsluchom dlžníčky žalobcu, teda svojej matky, ako aj jej druha.

7. Právny zástupca žalovanej v reakcii na oznámené zdôraznil, že navrhnutí svedkovia sú jediné osoby spôsobilé sa vyjadriť k tomu, či žalovaná mohla mať vedomosť o dlžobe svojej matky.

8. Žalobca uviedol, že výsluch navrhnutých svedkov považuje za irelevantný, keďže ide o rodinných príslušníkov, ktorí by mali byť vypočutí k preukazovaniu neexistencie úmyslu dlžníčky. Je zrejmé, že žalovaná žila s dlžníčkou v jednej domácnosti. Proti matke žalovanej sa viedlo niekoľko exekúcií, žalovaná musela mať vedomosť o jej dlžobách. Pokiaľ matka žalovanej bude riadne platiť dohodnuté splátky, nehrozí obava, že žalobca pristúpi k speňažovaniu nehnuteľnosti tvoriacich predmet daru. Na preukázanie tvrdených exekúcií vedených proti matke žalovanej založil do spisu príkaz súdneho exekútora JUDr. Ladislava Jakubca - EX 1113/2014 zo 16.6.2014, resp. EX 1968/2014 zo 14.7.2014 na začatie exekúcie proti dlžníčke - G. X., nar. XXXX - ako povinnej, ako aj príkaz súdneho exekútora JUDr. Anetta Demešová v súvislosti s exekúciou oprávneného Orange Slovensko, a.s., proti povinnej G. X., nar. XXXX k sp.zn. EX 1140/12-46 zo 7.9.2012, ktorým sa prikazuje žalobcovi odblokovanie účtu povinného vo výške pohľadávky a jej príslušenstva, z dôvodu ich vymoženia.

9. Právny zástupca žalovanej uviedol, že výsluch matky žalovanej navrhuje aj za tým účelom, že žalovaná už niekoľko rokov - asi 4 roky - žije v Anglicku a s matkou ako dlžníčkou nezdieľa spoločnú domácnosť.

10. Žalobca zdôraznil, že žalovaná nepreukázala, že úmysel dlžníka žalobcu ukrátiť žalobcu jej nebol známy. Považoval za nelogické, že dlžníčkou žalobcu obdarovaná dcéra odišla do Anglicka, teda nemala v úmysle užívať darovanú nehnuteľnosť.

11. Právny zástupca žalovanej žiadal, aby mu boli doručené všetky listinné dôkazy predložené žalobcom na pojednávaní ako aj poskytnutie procesnej lehoty na zareagovanie, po konzultácii so žalovanou, a na oboznámenie žalovanej s novými skutkovými tvrdeniami žalobcu, za ktoré považuje tvrdenie, že žalovaná žila v spoločnej domácnosti s dlžníčkou žalobcu. Žalobu navrhol zamietnuť aj vzhľadom na skutočnosť, že v rámci oboznamovania listinných dôkazov nebol oboznámený právny úkon, ktorého neúčinnosť sa má v tomto konaní určiť. Žalobca ho ani nepredložil.

12. Právna úprava odporovateľnosti právnych úkonov je obsiahnutá v ustanoveniach § 42a a § 42b Občianskeho zákonníka.

Zmyslom odporovacej žaloby z pohľadu žalujúceho veriteľa je dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že je voči nemu neúčinný dlžníkov právny úkon, ktorý skracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky. Odporovacia žaloba je právnym prostriedkom slúžiacim na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľov v konaní o výkon rozhodnutia (exekučnom konaní), a to postihnutím vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovaným právnym úkonom ušli z dlžníkovho majetku, prípadne vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získanému z odporovateľného právneho úkonu.

K podaniu odporovacej žaloby v zmysle § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka zásadne je aktívne vecne legitimovaný veriteľ, ktorého pohľadávka voči dlžníkovi je vymáhateľná, ak dlžníkov právny úkon ukracuje jej uspokojenie. Veriteľom je ten, kto má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku. Vymáhateľnou sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť exekúciou, t.j. pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť exekúciu.

Predpokladmi úspešného odporovania právnemu úkonu dlžníka sú: vymáhateľnosť veriteľovej pohľadávky voči dlžníkovi; skutočnosť, že konkrétny právny úkon dlžníka ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa; preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť svojho veriteľa ak žalovanému (druhej strane odporovaného právneho úkonu) musel byť úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa známy, teda že o ňom vedel alebo musel vedieť; skutočnosť, že právny úkon dlžník urobil v posledných troch rokoch, t. j. troch rokoch predchádzajúcich podaniu žaloby. Preukázanie úmyslu dlžníka, že mienil ukrátiť právnym úkonom svojho veriteľa nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak druhou stranou sú osoby blízke dlžníkovi (§ 116 a § 117 OZ). Úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa v takomto prípade zákon predpokladá a je na osobách dlžníkovi blízkych, aby preukázali opak, t. j., že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohli aj pri náležitej starostlivosti poznať. Osoba dlžníkovi blízka sa v zmysle § 42a ods. 2 OZ môže v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu brániť tvrdením a preukázaním, že o dlžníkovom úmysle ukrátiť veriteľa odporovateľným úkonom nevedela a nemohla vedieť napriek tomu, že vyvinula náležitú starostlivosť na rozpoznanie tohto úmyslu dlžníka.

13. Súd popri prednesoch zástupcov strán sporu, vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu, s výnimkou navrhnutého výsluchu matky žalovanej a druhej matky žalovanej ako svedkov, vzhľadom na hospodárnosť konania vo veci.

14. Podľa Zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 13.7.2011 medzi žalobcom ako veriteľom a dlžníkom - G. X., nar. XXXX a W. P. ako ručiteľom, dlžníkovi bol poskytnutý medziúver vo výške 13.200 eur, pričom dlžníčka sa zaviazala vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení špecifikovaného čísla pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 21,12 eur a splácať úroky z medziúveru 216 pravidelnými mesačnými splátkami, pre 1. rok vo výške 40,59 eur. Žalobca v podaní z 12.12.2014 oznamoval G. X. mimoriadnu splatnosť úveru k 12.12.2014 a dlžníčku vyzval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 13.995,74 eur, vrátane príslušenstva. Podľa doručenky na čl. 8 súdneho spisu si G. X. podanie žalobcu prevzala 18.12.2014.

15. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná je dcérou dlžníčky žalobcu totožného mena a priezviska, pričom dlžníčka žalobcu sa narodila v roku XXXX. S poukazom na § 116 OZ je žalovaná ako dcéra dlžníčky blízkou osobou dlžníčky, bez ohľadu na to, či žalovaná žila s dlžníčkou v spoločnej domácnosti. Rovnako medzi stranami nebolo ani sporné tvrdenie žalobcu, že tento má voči matke žalovanej - dlžníčke - vymáhateľnú pohľadávku zo Zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.7.2011, keď Okresný súd Komárno v konaní sp. zn. 7Csp/65/2017 o pohľadávke žalobcu rozhodol schválením zmiernu, v ktorom sa dlžníčka žalobcu zaviazala žalobcovi splniť jeho pohľadávku v splátkach, po 250 eur mesačne.

16. Z čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. G., ktorý bol vyhotovený 30.9.2015 vyplýva, že k uvedenému dňu bola výlučnou vlastníčkou tam zapísaných nehnuteľností, a to parcely registra „C“ číslo parcely XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a rodinný dom so súpisným číslom XXX na parcele registra „C“ číslo parcely XXX dlžníčka žalobcu - matka žalovanej, a to na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený 9.3.2011 pod Q.-XXX/XX.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. G., ktorý bol vyhotovený 14.9.2018 vyplýva, že k uvedenému dňu bola výlučnou vlastníčkou tam zapísaných nehnuteľností, a to parcely registra „C“ číslo parcely XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a rodinný dom so súpisným číslom XXX na parcele registra „C“ číslo parcely XXX žalovaná - dcéra dlžníčky žalobcu, a to na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený 14.10.2015 pod Q.-XXXX/XXXX.

Dlžníčka žalobcu - matka žalovanej - v podaní, ktoré podpísala dňa 20.10.2015 uznala svoj dlh zo Zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.7.2011 vo výške 14.896,69 eur s úrokom vyčísleným do 30.9.2015 sumou vo výške 12.951,24 eur a ďalším príslušenstvom, keď žalobca oznámil svojej dlžníčke listom z 29.9.2015, že súhlasí so splatením dlhu pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 333 eur. V prílohe uvedeného listu zaslal svojej dlžníčke aj tlačivo uznania záväzku na podpis.

17. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že odporovaciú žalobu podal veriteľ, ktorý má voči matke žalovanej ako dlžníčke pohľadávku, ktorá sa v priebehu konania o odporovacej žalobe stala vymáhateľnou v konaní sp. zn. 7Csp/65/2017 schválením zmiernu uzatvoreného stranami uvedeného sporu súdom.

Z predložených listov vlastníctva je zrejmé, že dlžníčka žalobcu darovacou zmluvou, ktorej vklad bol povolený dňa 14.10.2015 pod Q.-XXXX/XXXX, darovala svoje nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre k.ú. G. v prospech žalovanej. Žalovaná existenciu tejto darovacej zmluvy ako titulu nadobudnutia vlastníctva uvedených nehnuteľností od dlžníčky žalobcu ani nepoprela. Právny zástupca žalovanej v priebehu konania uviedol, že on vyhotovil predmetnú darovaciu zmluvu, voči ktorej žalobca odporuje, pričom založil do spisu čiastočný výpis z listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. G., ktorý bol vyhotovený 30.9.2015, z ktorého je zrejmé, že k uvedenému dňu bola výlučnou vlastníčkou tam zapísaných nehnuteľností dlžníčka žalobcu - matka žalovanej. Preto je podľa názoru súdu bez významu skutočnosť, že žalobca právny úkon, voči ktorému odporuje, súdu nepredložil, najmä keď žalovaná jeho existenciu účinne nepoprela a nepreukázala, že darcom uvedených nehnuteľností v jej prospech bol niekto iný ako dlžníčka žalobcu. Navyše, žalovaná vo svojom vyjadrení z 12.2.2019 uviedla, že „... jej nebol známy úmysel daryne, svojej matky ukrátiť žalobcu“.

Pokiaľ žalobca žalobou doručenu súdu 13.9.2018 odporuje darovacej zmluve, ktorej vklad bol povolený 14.10.2015, pričom ešte 30.9.2015, teda trinásť dní pred povolením vkladu vlastníckeho práva v prospech žalovanej, bola vlastníčkou predmetu daru dlžníčka žalobcu, bola splnená aj podmienka odporovania voči právnomu úkonu dlžníka a osoby jej blízkej, ktorý urobil dlžník žalobcu v posledných troch rokoch (pred podaním žaloby).

Nepochybne dlžníčka žalobcu mala vedomosť o pohľadávke žalobcu zo Zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 13.7.2011, najmä keď oznámenie žalobcu z 12.12.2014 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru si dlžníčka prevzala dňa 18.12.2014, pričom žalobca vyčíslil výšku dlhu k 12.12.2014 sumou 13.995,74 eur s príslušenstvom. Darovaním nehnuteľností z výlučného vlastníctva dlžníčky v celosti, v prospech žalovanej - dcéry dlžníčky - je žalobca ako veriteľ dlžníčky ukrátený pri (prípadnom) uspokojovaní jeho vymáhateľnej pohľadávky, keď nepochybne došlo k takému zmenšeniu majetku dlžníčky, ktoré má za následok, že veriteľ dlžníčky nebude môcť dosiahnuť uspokojenie svojej vymáhateľnej pohľadávky, alebo jej časti, z majetku dlžníčky.

Preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť svojho veriteľa odporovateľným právnym úkonom nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, keď druhou stranou tohto právneho úkonu je blízka osoba dlžníka, keďže zákon (§ 42a ods. 2 OZ) úmysel dlžníka v takom prípade predpokladá. O úmysel ukrátiť veriteľa ide aj vtedy, keď dlžník veriteľa vedel, resp. bol uzrozumený, že svojím právnym úkonom môže ukrátiť veriteľa. Motív, pohnútky dlžníka pre taký úkon pritom nie sú rozhodujúce rovnako, ako je bez významu, že dlžník odporovateľným právnym úkonom plní svoj iný záväzok. Je na osobe dlžníkovi blízkej (§ 116 OZ),

aby v zmysle § 42a ods. 2 OZ sa v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu bránila tvrdením a preukázaním, že o dlžníkovom úmysle ukrátiť veriteľa odporovateľným právnym úkonom nevedela a ani nemohla vedieť napriek tomu, že vyvinula náležitú starostlivosť na rozpoznanie tohto úmyslu dlžníka. Vynaloženie náležitej starostlivosti v zmysle uvedeného ustanovenia predpokladá, že osoba dlžníkovi blízka vynaložila, s ohľadom na okolnosti prípadu a so zreteľom na obsah právneho úkonu dlžníka, takú dostatočnú aktivitu, aby dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa v čase odporovateľného právneho úkonu spoznala alebo sa o ňom dozvedela.

18. V danom prípade žalovaná v rámci svojej procesnej obrany sa k odporovacej žalobe vyjadrila podaním z 12.2.2019, v ktorom stroho uviedla, že úmysel daryne - svojej matky - jej nebol známy. Podaním z 15.3.2019 žalovaná navrhla výsluch svedkov, a to svojej matky a druhej matky na okolnosti, či úmysel matky ukrátiť žalobcu jej (žalovanej) bol alebo nebol známy a či aj pri náležitej starostlivosti úmysel matky mohla alebo nemohla poznať.

V rozhodnutí sp. zn. 2 Cdo 109/2007 Najvyšší súd SR zdôraznil, že úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle, sú v obidvoch prípadoch psychickým stavom (podobne ako dobrá viera). To znamená, že samy o sebe nemôžu byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť len skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa vnútorné presvedčenie subjektu (jeho vnútorné zámery) prejavujú navonok, teda okolnosti, z ktorých možno existenciu tohto úmyslu, či vedomosť o ňom dôvodiť.

19. Otázka unesenia dôkazného bremena súvisí s otázkou splnenia povinnosti tvrdenia. S poukazom na § 150 ods. 1 CSP mala aj žalovaná v rámci svojej procesnej obrany povinnosť pravdivo a úplne uviesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa daného sporu o neúčinnosť právneho úkonu dlžníka s blízkou osobou voči žalobcovi. Žalovaná však neuviedla, teda netvrdila, žiadne relevantné skutočnosti - okolnosti - o svojej aktivite smerujúcej k zisteniu dlžníkovho úmyslu ukrátiť veriteľa. Ak strana sporu nespĺní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Neunesenie bremena tvrdenia má pre stranu sporu za následok pre ňu nepriaznivé rozhodnutie, s poukazom aj na § 151 ods. 2 CSP.

Súd dôkaz navrhnutý žalovanou, a to výsluch jej matky a druhej matky ako svedkov nevykonal, keď vykonanie dôkazu na preukázanie neexistujúceho skutkového tvrdenia žalovanej o jej (ne)aktivite smerujúcej k zisteniu úmyslu svojej matky ako dlžníčky žalobcu ukrátiť veriteľa súd nepovažoval za hospodárne. Súd má za to, že najskôr je potrebné tvrdiť a potom preukázať hodnovernosť tvrdenia dôkazom. Súd nemá čo dokazovať, ak zo strany žalovanej úplne absentuje (z hľadiska hmotného práva) substancované tvrdenie, teda tvrdenie o podstatných a rozhodujúcich skutočnostiach. S poukazom na horeuvedený právny záver najvyššieho súdu, úmysel dlžníčky ukrátiť svojho veriteľa, ako aj vedomosť obdarovanej žalovanej - dcéry dlžníčky - o tomto úmysle, nemôžu byť predmetom dokazovania. Je nelogické, aby o tom, čo žalovaná (ne)urobila a o tom, čo žalovaná (ne)videla alebo (ne)počula vypovedali svedkovia, pokiaľ žalovaná sama nekonkretizovala predmet svojho konania (čo urobila) a ani predmet svojho vnímania (čo videla a počula). Formálne tvrdenie žalovanej, že jej nebol známy úmysel daryne - svojej matky - ukrátiť žalobcu, bez splnenia povinnosti žalovanej predložiť vlastné skutkové tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, je neúčinným popretím skutkového tvrdenia žalobcu o darovaní nehnuteľností z výlučného vlastníctva dlžníčky v celosti v prospech žalovanej - dcéry dlžníčky, s úmyslom ukrátiť žalobcu ako veriteľa dlžníka.

20. S poukazom na všetky uvedené dôvody a ich vzájomné súvislosti súd žalobu, ktorej predmetom je určenie neúčinnosti právneho úkonu dlžníka žalobcu a žalovanej voči žalobcovi, považoval za dôvodnú, keď mal preukázané splnenie všetkých právne významných skutočností pre požadované určenie.

21. O náhrade trov konania súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal 100% náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6,

Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.